

Arrest

nr. 78 648 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 26 augustus 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 30 augustus 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 oktober 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 26 oktober 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“A. Feitenrelaas

U, K. Z. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Ingoesj origine te zijn. U werd op 10/12/1968 te Malgobek geboren en bent gehuwd met K. D. (...) (OV 6.748.615). In 2007 werden enkele collega's van uw man vermoord. Omwille van de kritiek die uw man ten aanzien van de autoriteiten had betreffende die moorden werd hij enkele malen aangehouden en geslagen. Op 29/12/2010 verliet hij Ingoesjetië en kwam op 6/01/2010 in België aan waar hij diezelfde dag asiel aanvraag. Op 31/08/2011 werd er een weigeringsbeslissing genomen omwille van het gebrek aan aannemelijkheid van de verklaarde motieven.

Op 3 of 4 juni 2011 kwamen enkele mensen in uniform naar uw huis. Ze vroegen naar uw man en begonnen bedreigingen te uiten. Toen bleek dat hij er niet was begonnen ze vragen over uw zoon te stellen. Tijdens dit bezoek werd uw hond doodgeschoten. Hierop gingen uw kinderen bij uw ouders wonen en keerde ook u enkel maar sporadisch naar huis. Nadat uw schoonbroer contact had gehad met uw man werd het besluit genomen u en uw kinderen I. (...), K. (...) en K. (...) naar België over te brengen. Op 18/08/2011 namen jullie de trein van Nazran naar Moskou. Daar namen jullie het vliegtuig naar Europa. Jullie kwamen op 26/08/2011 in België aan. U diende er op 30/08/2011 een asielaanvraag. Alvorens jullie in België aankwamen diende u een asielaanvraag in Polen in maar wachtte de beslissing niet af.

Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: Uw diploma's, uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van uw zoon I. (...), de geboorteaktes van K. (...) en K. (...) en uw huwelijksakte.

B. Motivering

U verklaarde dat ze tijdens de inval van 3 of 4 juni 2011 op zoek waren naar uw man, maar dat u ook vreesde dat uw zoon zou worden meegenomen (CGVS p.4-5). Aldus plaatst u het nieuwe door u geleden incident in het causaal verlengde van de door uw man verklaarde asielproblemen. De vrees die u voor uw zoon koesterde is gebaseerd op de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië, namelijk dat er regelmatig jongeren ontvoerd worden. De enige reden waarom uw zoon misschien meer gevaar dan andere Ingoesj jongeren zou lopen was omwille van de problemen van uw man (CGVS p.5).

U baseert uw asielaanvraag bijgevolg op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot K. D. (...) en op de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië (CGVS p 7). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het onaannemelijk karakter van zijn asielmotieven én waarbij een appreciatie van de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië werd gemaakt. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor u en uw gezin in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesjetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesjetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Er moet worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u vier maal werd opgepakt, meegenomen en geslagen door onbekende personen waarvan u vermoedt dat het in opdracht was van de FSB omdat u op 6 november 2007 kritiek en beschuldigingen had geuit tegen de FSB, MVD en het parket met betrekking tot de moord op uw Noord-Ossetische collega's (CGVS 11/05/2011 p. 4, 6, 8, 12; 20/06/2011 p. 14; 22/08/2011 p. 2).

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u omwille van het uiten van kritiek en het beschuldigen van betrokkenheid van overheidsdiensten de moord op uw Noord Ossetische collega's wordt geïsoleerd door de Russische autoriteiten. U verklaarde dat u vier maal werd geslagen en zelfs drie maal werd meegenomen door onbekenden die u geen reden opgeven waarom ze u aanvallen. U vermoedt dat het autoriteiten zijn, meer bepaald de FSB omdat FSB-ers meestal zo'n methodes gebruiken en omdat ze met militaire wagens, UAZ's reden. U vermoedt dat u werd aangevallen omdat u kritiek gaf en beschuldigingen uitte (CGVS 11/05/2011 p. 5, 8, 9, 11, 13; 20/06/2011 p. 5-9; 22/08/2011 p. 3). Echter u uitte uw kritiek op 6 november 2007, de dag nadat uw collega's werden vermoord. U gaf aan dat ook andere collega's kritiek hadden geuit en dat ze uw mening hadden ondersteund. U werd twee dagen later ondervraagd over uw werkzaamheden die dag en over uw kritiek door het parket van Nazran (CGVS 11/05/2011 p. 6, 7; 22/08/2011 p.2,3). De maanden na uw verhoor had u geen problemen. De andere collega's met kritiek hebben nooit enige problemen of moeilijkheden gehad omwille van het uiten van hun mening. U werd pas in februari 2008, 3 maanden nadien, opgepakt en geslagen zonder dat u te horen kreeg waarom (CGVS 11/05/2011 p. 6; 22/08/2011 p. 3). Zes maanden later (augustus 2008), een jaar later (januari 2009) en meer dan twee en half jaar later (oktober 2010) wordt u opnieuw opgepakt en geslagen zonder dat u de reden verneemt (CGVS 11/05/2011 p. 6, 8, 9). U vermoedt dat het betrekking heeft op het uiten van uw mening in november 2007 omdat u geen andere conflicten had en u gaf aan dat u dacht dat ze u als voorbeeld voor de anderen wilde gebruiken (CGVS 11/05/2011 p. 8, 9; 22/08/2011 p. 9). Er moet echter opgemerkt worden dat u zich enkel op vermoedens baseert. Op basis van het feit dat de andere collega's die eveneens kritiek hadden geuit hierdoor geen problemen hebben gehad, en op basis van de grote tijdsverschillen tussen uw mening en de aanvallen, maakt u echter niet aannemelijk dat de aanvallen op uw persoon door onbekenden verband hielden met het uiten van kritiek.

Ondanks het gebrek aan objectieve aanwijzingen aangaande de vervolgers en hun motieven, onderneemt u tijdens heel deze periode, 3 jaar, bovendien niets om deze aanvallen te melden, noch om uit te zoeken waarom u werd geïsoleerd of om na te gaan welke bescherming u kon krijgen tegen deze aanvallen (CGVS 11/05/2011 p.9, 14; 20/06/2011 p. 9; 22/08/2011 p. 8). U gaf aan dat u geen mensen kende die bij zulke diensten werken, omdat het nog erger zou worden en omdat het zinloos zou zijn (CGVS 11/05/2011 p. 9, 14; 22/08/2011 p. 8). Uw uitleg is evenmin afdoende. Gezien u verklaarde over familieleden te beschikken die werkzaam zijn bij de autoriteiten en die u zouden kunnen helpen meer informatie te verkrijgen over de reden waarom of die om u bescherming zouden kunnen bieden tegen deze vervolging is het niet aannemelijk dat u geen pogingen ondernam hierover meer te vernemen of welke bescherming uw familieleden u zouden kunnen bieden. U vermeldde weliswaar dat u geen problemen voor deze familieleden wou veroorzaken omdat de FSB geen rekening hield met ministers en omdat ze bang waren (CGVS 22/08/2011 p. 9). Deze uitleg is niet afdoende. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de situatie van uw problemen of over de beschermingsmogelijkheden die hij zou kunnen krijgen in zijn land van herkomst. Het feit dat u nalaat meer informatie te zoeken of uw mogelijkheden tot bescherming na te gaan wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie en doet afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Bovendien was u van januari 1984 tot augustus 2009 werkzaam bij de spoorwegen, een overheidsdienst. U stopte met uw werk bij de spoorwegen omwille van ziekte. U gaf aan geen problemen te hebben ondervonden tijdens uw werk, evenmin had u op uw werk problemen omdat u kritiek had geuit (CGVS 11/05/2011 p. 11; 20/06/2011 p.14, 15; 22/08/2011 p. 4, 7). U vermeldde dat de autoriteiten u als voorbeeld wilden stellen voor de andere collega's (CGVS 22/08/2011 p. 9). Als de autoriteiten u daadwerkelijk zouden viseren en u daadwerkelijk wilden gebruiken als voorbeeld voor de anderen, is het echter aannemelijk dat u ook op het werk ernstige problemen zou hebben gekregen, en zou u waarschijnlijk uw werk bij een overheidsdienst zijn kwijt geraakt. Het feit dat u geen problemen ondervond op uw werk, is een tegenindicatie dat u wordt geïsoleerd door de autoriteiten omwille van het geven van kritiek en het uiten van beschuldigingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat de aanleiding voor het geven van kritiek de moord op uw collega's uit Noord Ossetië was. Deze kritiek was volgens u de reden voor uw problemen met de autoriteiten (CGVS 11/05/2011 p. 4, 6, 8, 12; 20/06/2011 p. 14; 22/08/2011 p. 2). Vastgesteld moet worden dat u betreffende deze moord en de verdere gevolgen na deze moord uitermate vaag blijft. U verklaarde dat u had geprobeerd om de verdere gevolgen rond de moord te blijven opvolgen en u verwees naar het feit dat u meerdere keren aan uw leidinggevende hierover vragen had gesteld. Echter u wist niet of er effectief een officieel onderzoek naar deze moorden werd uitgevoerd, noch weet u of er een rechtszaak werd opgestart, of de daders van deze moord werden gevonden, of er veroordelingen zijn geweest. U gaf bovendien aan dat u niet eens had geprobeerd om na te gaan of deze moord

daadwerkelijk werd onderzocht (CGVS 22/08/2011 p. 6, 7). Van een asielzoeker die zijn land van herkomst ontvlucht omwille van problemen die hij kreeg naar aanleiding het uiten van kritiek op de autoriteiten na de moorden op collega's is het redelijk te verwachten dat hij op de hoogte is van de verdere gevolgen en omstandigheden betreffende deze moord. Het feit dat u geen informatie weet over de verder gevolgen na de moord en dat u evenmin ernstige pogingen ondernam om hierover meer te vernemen, wijst op een gebrek aan interesse en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van uw vrees voor vervolging.

Meer nog, u reist door heen de Russische Federatie met uw persoonlijk binnenlands paspoort dat wordt gecontroleerd bij controle posten onderweg naar Kiev (CGVS 20/06/2011 p. 10). Het feit dat u met eigen identiteitsdocumenten door heen de Russische Federatie reist en dat u het risico neemt, gezien uw vrees voor de autoriteiten, om bij identiteitscontroles problemen te krijgen, ondermijnt eveneens uw vrees voor de autoriteiten.

Wat betreft uw verwijzing naar uw hersenbloeding en naar uw geheugenmoeilijkheden, u legde hiervoor verschillende Russische medische attesten neer, moet opgemerkt worden dat de medische rapporten op geen enkel punt melding maken van stoornissen van de cognitieve functies (geheugen, aandacht, concentratie, intellect, enz...). De medische attesten zijn geen formeel bewijs dat de beschreven moeilijkheden het rechtstreekse gevolg zijn van de feiten waarop u het asielrelaas baseert. Analyse van het gehoorverslag laat zien dat sommige passage goed gestructureerd zijn, rijk aan details, namen en plaatsen. Het feit dat u op verwijst naar geheugenproblemen is contradictorisch met de analyse van het gehoor en bovendien wordt niet gestaafd door de medische attesten. Bovendien is het opmerkelijk dat in de medische attesten van het ziekenhuis in Vladikavkaz (de epicrise, de opname van 19 juli tot 29 juli 2010 en van 10 maart tot 20 maart 2010) en Moskou (de opname 10 juli 2009 tot 25 juli 2009) er melding werd gemaakt van een hersenletsel in 2007 door een van boven gevallen ijzeren luik en een hoofdletsel in oktober 2008 bij een autoaccident. In deze medische attesten werd er niet verwezen naar de aanvallen in augustus 2008 en in januari 2009 die mogelijks een bijkomende oorzaak zou zijn voor de hoofdproblemen die u had. In de medische attesten van het ziekenhuis in Nazran (opname van 73 augustus tot 15 augustus 2008 en van 28 januari tot 3 februari 2009) werd echter wel verwezen naar aanvallen door onbekende personen in augustus 2008 en in januari 2009. U werd gewezen hierop gewezen en u antwoordde dat u in het ziekenhuis niet de waarheid kon vertellen omdat ze dan onmiddellijk naar de autoriteiten zouden gaan, dat u dan zou moeten vertellen wie er achter zat en u gaf aan dat u het had verzonnen (CGVS 22/08/2011 p.11). Deze uitleg overtuigt niet gezien u aanvallen op uw persoon door onbekende personen wel kon melden bij uw opnames in het ziekenhuis in Nazran in augustus 2008 en januari 2009.

Volledigheidshalve dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard niet aannemelijk is. Uit uw relaas blijkt dat u van Kiev naar België reisde in een minibus die goederen vervoerde. U gaf aan dat u niet wist of de chauffeur documenten voor u en uw zonen had. U verklaarde dat u niet weet via welke landen u bent gereisd, noch via welke grens u de Europese Unie bent binnengekomen. Nochtans beweerde u dat de chauffeur de route die u zou afleggen had vermeld, bijgevolg is uw onwetendheid aangaande het traject van uw reis weinig aannemelijk te noemen. U gaf aan dat buiten de afspraken rond geld en de reisroute er geen afspraken waren gemaakt en dat hij benadrukte dat u zich geen zorgen diende en geen lawaai mocht maken (CGVS 20/06/2011 p. 10, 11, 12). Uw uitleg overtuigt echter niet. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw reis, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent betreffende het traject en de nodige documenten. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw reisroute naar België is zwaarwichtig. Behalve dat de werkelijke omstandigheden van uw reis onbekend zijn, kan dit er ook op wijzen dat u reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou hebben gebruikt, verborgen houdt. Hier moet des te zwaarder aan worden getild, gezien u geen enkel officieel identiteitsdocument voorlegt.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt

immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals beschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw rijbewijs, uw werkboekje, uw diploma, de geboorteaktes van de kinderen, bevatten enkel persoonsgegevens die niet worden betwist. De convocatie van het openbare ministerie vermeldt enkel dat u op 8 november 2011 werd opgeroepen voor verhoor. Uit deze convocatie kan niet worden afgeleid, in welke zaak, in welke omstandigheden, in welke hoedanigheid u werd opgeroepen, noch dat deze oproeping te maken had met feiten uit uw asielrelaas. De medische attesten werden reeds hierboven besproken."

U brengt evenmin bewijselementen aan die er aanleiding toe geven een andere inschatting te geven van de door uw man en u verklaarde asielmotieven. Uw diploma's, uw binnenlands paspoort, het binnenlands paspoort van uw zoon I. (...), de geboorteaktes van K. (...) en K. (...) en uw huwelijksakte bevatten immers enkel persoonlijk gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift "nopens de hervorming" het volgende aan:

"1.

Uit de door de Commissaris-Generaal bij het dossier gevoegde veiligheidsschets blijkt duidelijk dat sinds 2004 enkele gebeurtenissen voor een aanzienlijke verslechtering van de veiligheidssituatie in de hele Noord-Kaukasus hebben gezorgd; deze gebeurtenissen bevestigden dat het geweld zich vanuit Tsjetsjenië over de gehele Noord-Kaukasus verspreidde. De toenemende onveiligheid treft steeds meer het leven in Ingoesjetië in het algemeen. Deze neerwaartse trend zette zich vervolgens door, om een triest hoogtepunt te bereiken in de zomermaanden van 2007, met bijna dagelijks gewelddadige incidenten en een opvallende toename van het aantal slachtoffers. (VERRAEST, t., Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 51)

2.

Daarnaast wordt ook vermeld dat niet noodzakelijk alle incidenten die zich de voorbije periode in Ingoesjetië voordeden, rechtstreeks aan het conflict gelieerd kunnen worden; het is niet altijd duidelijk wie de daders zijn, wat de motieven zijn en wat het beoogde doel was. Bij arrestaties of ontvoeringen wordt in de berichtgeving vrijwel altijd gezegd dat ze uitgevoerd werden door 'gewapende gemaskerde mannen in camouflagepakken'. (VERRAEST, t., Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 10) In een situatie waarbij de betrokken partijen er vaak belang bij hebben om zich voor te doen als de andere Partij en zo verwarring te zaaien is het bijzonder moeilijk om vast te stellen wie de echte daders zijn; verschillende bronnen wijzen erop dat criminelen vaak hun daden, gesteld uit winstbejag of wraakacties, maskeren als aanvallen door strijders of als speciale operaties door de veiligheidsdiensten, (VERRAEST, t., Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 10) De mogelijke vermenging van terroristische activiteiten, criminaliteit en ongeoorloofd overheidsoptreden mag niet uit het oog worden verloren bij de appreciatie van onderhavige feiten; het spreekt voor zich dat de slachtoffers niet uitvoerig geïnformeerd worden over de identiteit van hun belagers, hun motieven en hun opdrachtgevers. Het bestaan van deze complexe situatie wordt uitdrukkelijk door de Commissaris-generaal erkend, doch op geen enkele wijze wordt hiermee rekening gehouden bij de afweging van de door verzoekster aangehaalde feiten,

3.

Concreet bestaat de vrees van verzoekster erin dat de niet nader geïdentificeerde belagers (van haar echtgenoot en haarzelf), haar of haar familieleden bij terugkeer naar Rusland van het leven zullen beroven. Zowel verzoekster als haar echtgenoot hebben terzake precieze en coherente verklaringen afgelegd op de zetel van het CGVS. (cfr. Gehoorverslagen)

i. Nopens het effectief plaatsvinden van de intimidaties

1.

Of de daders effectief deel uitmaakten van de FSB, is, zoals de Commissaris-generaal tot op zekere hoogte terecht heeft opgemerkt, niet met sluitende zekerheid vast te stellen. Overeenkomstig de stukken zelf aangebracht door de Commissaris-generaal is het vaak moeilijk om vast te stellen wie de daders zijn in een situatie waarbij verschillende mobiele groepen van verschillende instellingen of diensten in de republiek actief zijn en waarbij de betrokken partijen er belang bij hebben om verwarring te zaaien. In vele gevallen van ontvoering wijzen de omstandigheden, de getuigenissen en indirect bewijsmateriaal echter op de betrokkenheid van de federale ordediensten. (VERRAEST, 1., Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 10) Uit het gehoorverslag zelf blijkt overigens dat de aanvallers van dhr. K.(...) zich niet hebben "voorgesteld" en hij verschillende keren tijdens de martelsessies het bewustzijn is verloren. (cfr. blz. 8 gehoorverslag dhr. K.(...) dd. 11.05.2011)

2.

Het indirect bewijsmateriaal ondersteunt alleszins op sterke wijze de hypothese dat de belagers deel uitmaakten van of minstens gezonden werden door overheidsinstanties. Zoals reeds gesteld werd door dhr. I.(...) na de moord op zijn beide collega's aanzienlijke kritiek geleverd op de FSB en het (uitblijven van) optreden van het Openbaar Ministerie; een tweetal dagen na het uiten van deze kritiek werd dhr. K.(...) opgeroepen voor verhoor door een onderzoeksrechter. (cfr. blz. 2 verhoorverslag dd. 22.08.2011) Deze convocatie werd door dhr. K.(...) overigens neergelegd tijdens zijn verhoor voor de CGVS; het effectief plaatsvinden van dit verhoor voor de onderzoeksrechter kan dan ook onmogelijk worden betwist. Hoewel dhr. K.(...) aanvankelijk ervan uitging ondervraagd te zullen worden over de recente moord op zijn collega's, bleek al snel dat de interesse van de onderzoeksrechter louter uitging naar de enkele dagen eerder geuite kritiek: tijdens de twee uur durende ondervraging kreeg dhr. K.(...) enkel een gering aantal vragen over de kwetsieuze moord. (cfr. blz. 7 gehoorverslag dd. 11.05.2011. alsook blz. 4 gehoorverslag dd. 22.08.2011) Gedurende de twee hierop volgende maanden werden dhr. K.(...) herhaaldelijk nieuwe oproepingen worden toegestuurd, waar hij gelet op de omstandigheden van het eerste verhoor echter niet op inging; tijdens dit eerste verhoor werd dhr. K.(...) overduidelijk geïntimideerd dooi de onderzoeksrechter, die in niet mis te verstane bewoordingen liet uitschijnen dat de autoriteiten niet gediend waren met de door hem geuite kritiek. (cfr. gehoorverslag dd. 11.05.2011 blz. 7) Na deze ondervraging werd dhr. K.(...) herhaaldelijk gewaarschuwd door zijn collega's (cfr. gehoorverslag dd. 11.05.2011, blz. 8); ten gevolge van deze duidelijke intimidatiepraktijken negeerde hij de volgende convocaties steevast. (cfr. gehoorverslag dd. 22.08.2011 blz. 6), hetgeen uiteindelijk resulteerde in de eerste aanval op hem. Ten onrechte meent de Commissaris-generaal uit dit verstrijken van tijd tussen de door dhr. K.(...) geuite kritiek en de eerste aanval te kunnen afleiden dat er tussen beide voorvallen geen oorzakelijk verband bestaat. Pas wanneer het veiligheidsapparaat alle ogenschijnlijk legale middelen had uitgeput, met andere woorden het intimideren van de echtgenoot van verzoekster door middel van hem herhaaldelijk voor de onderzoeksrechter op het matje te roepen, werden de niet-legale middelen niet meer geschuwd. Zijn aanvallers verplaatsten zich bovendien in militaire wagens en waren gekleed in camouflagekledij. (cfr. gehoorverslag dd. 11.05.2011, blz. 4); deze werkwijze strookt net de situatieschets van de veiligheidssituatie in Ingoesjetië voorgelegd door de Commissaris-generaal. (VERRAEST, 1., Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 10) Tijdens deze aanval werd hem geen enkele reden gegeven voor de aanval op zijn persoon, enkel dat hij een "te lange tong" heeft.,

3.

De echtgenoot van verzoekster legt ook direct bewijsmateriaal voor van de zware aanvallen op zijn persoon, met name de verschillende medische attesten waaruit onomstotelijk blijkt dat hij aan deze aanvallen zware verwondingen heeft overgehouden. Aan de bewijskracht van de objectieve vaststellingen in deze medische documenten kan niet worden getwijfeld: dhr. K.(...) werd twee keer het slachtoffer van zware slagen en verwondingen, en twee keer van lichtere. De Commissaris-generaal merkt echter op dat niet in alle medische attesten melding wordt gemaakt van het feit dat dhr. K.(...) werd aangevallen; uit deze vermeende tegenstrijdigheden leidt de Commissaris-generaal af dat met deze attesten geen rekening kan worden gehouden. Ook hier miskent de Commissaris-generaal manifest de concrete situatie waarin de echtgenoot van verzoekster zich bevond; zoals expliciet door hem vermeld in zijn gehoorverslag dd. 22.08.2011 (blz. 11) kon hij tijdens zijn ziekenhuisbezoeken uit angst voor de mogelijke gevolgen de waarheid niet vertellen. De verwondingen ten gevolge van twee van de veel aanvallen waren echter zo duidelijk toe te schrijven aan gewelddaden dat de man van verzoekster geen andere keuze had dan toe te geven dat hij was geslagen; desondanks ontkende hij in alle toonaarden enige notie te hebben van de identiteit van zijn aanvallers. (cfr. gehoorverslag dd. 22.08.2011, blz 11) Uit deze vermeende tegenstrijdigheden afleiden dat aan deze medische attesten geen bewijskracht kan worden toegekend, is een onjuiste en onaanvaardbare" deductie

4.

Ook de omstandigheden van de aanvallen op dhr, K.(...) stroken met de praktijken van de inlichtingendiensten, Tijdens het gehoorverslag stelde de ondervrager herhaaldelijk de vraag waarom dhr. K.(...) werd vrijgelaten, en niet werd geliquideerd, hetgeen de ondervrager liet uitschijnen als een standaardpraktijk van de FSB. Uit de stukken zelf aangebracht door de Commissaris-generaal blijkt echter dat het allesbehalve ongebruikelijk is dat personen later worden vrijgelaten na ondervraging e detentie; zo wordt bijvoorbeeld verwezen naar de ontvoering van I.(...) T.(...) en Z.(...) M.(...) die op 5 augustus 2010 werden ontvoerd en enkele dagen later weer vrijgelaten met op hun lichaam sporen van slagen. (VERRAEST, 1., Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 10)

5.

Ondergeschikt wenst verzoekster op te merken dat, zelfs indien deze aanvallen niet het werk waren van de FSB of verwante Russische veiligheidsdiensten, maar van de diverse rebellenbewegingen of criminele organisaties actief in de regio, dit geen enkele afbreuk doet aan haar vluchtmotieven en haar vraag om bescherming te genieten. Overeenkomstig de neergelegde stukken is de echtgenoot van verzoekster herhaaldelijk het slachtoffer geworden van georganiseerd en systematische intimidaties en geweldplegingen; voor haar fysieke integriteit of deze van haar echtgenoot maakt het geen verschil of deze aanvallen in opdracht van de Russische veiligheidsdienst, een lokale rebellenbeweging of de plaatselijke maffia werden uitgevoerd. Het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekster kan dan ook niet worden betwist.

ii. Nopens het uitblijven van repercussies op het werk van dhr, K.(...)

Zoals reeds herhaaldelijk gesteld werkte de man van verzoekster op het ogenblik van de kwestieuze feiten bij de Russische spoorwegen, een uiteraard federale instelling. De Commissaris-generaal lijkt uit het uitblijven van sancties op het werk van dhr. K.(...) af te leiden dat hij niet door de overheidsdiensten zou zijn gevisieerd. Opnieuw gaat de Commissaris-generaal hiermee voorbij aan belangrijke elementen die desondanks herhaaldelijk door de echtgenoot van verzoekster zijn vermeld tijdens zijn drie verhoren. Zoals duidelijk blijkt uit de verklaringen opgenomen op blz. 9 van het gehoorverslag dd. 11.05.2011 was dhr. K.(...) één van de spilfiguren in de reactie van het plaatselijke spoorwegpersoneel naar aanleiding van de moord op de twee Noord-Ossetische machinisten dd. 07.11.2011. Dhr. K.(...) heeft tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk verklaard dat op zijn initiatief een spontane vergadering met een vijftigtal man werd bijeengeroepen, die ook werd bijgewoond door zijn oversten; op deze vergadering uitte de man van verzoekster de bewuste verwijten ten aanzien van het parket en de FSB. De dossierbehandelaar stelde dhr. K.(...) verschillende keren de vraag waarom de Russische autoriteiten hem niet eenvoudigweg hebben vermoord. In het licht van de hierboven geschetste gebeurtenissen is het antwoord vanzelfsprekend: het vermoorden van dhr, K.(...) naar aanleiding van het uiten van dergelijke scherpe kritiek op de autoriteiten zou onvermijdelijk een nieuwe schokgolf en sterk ongenoegen onder het plaatselijke treinpersoneel hebben veroorzaakt. Dit wordt overigens expliciet vermeld door dhr, K.(...) tijdens zijn verhoor, (cfr. blz. 7 verhoor dd. 20.06.2011); mogelijke repercussies opgesomd door de echtgenoot van verzoekster zijn spontane stakingen, opstanden, enzovoort; ook een ontslag zou onvermijdelijk soortgelijke gevolgen hebben teweeg gebracht. (cfr. gehoorverslag dd. 22.08.2011, blz. 3)

iii. Nopens de vermeende desinteresse in de moord op collega's dhr. K.(...)

1.

Daarnaast verwijt de Commissaris-generaal de echtgenoot van verzoekster geen voldoende interesse te hebben in de verdere evolutie en ontwikkelingen in het dossier rond de moord. Deze stelling is onjuist: uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat dhr. K.(...) alles binnen zijn (beperkte) mogelijkheden heeft gedaan teneinde op de hoogte te blijven omtrent de verdere ontwikkelingen in het kwestieuze moordonderzoek, fl1. via zijn rechtstreekse oversten. (cfr. blz. 6 gehoorverslag dd. 22.08.2011) De Commissaris-generaal gaat bovendien voorbij aan de specifieke reden waarom dhr, K.(...) niet meer naar het gerecht durfde te stappen, die hier nochtans voor de hand ligt en zowel uit de aangevoerde feiten blijkt als uit de concrete Situatie in Ingoesjetië; dhr. K.(...) was tijdens zijn eerste verhoor door een overduidelijk corrupte onderzoeksrechter dermate sterk geïntimideerd en afgebluft dat hij zijn vertrouwen in het plaatselijke gerecht verloor. Hoewel dhr. K.(...) dus via zijn rechtstreekse oversten op de hoogte trachtte te blijven van de recente ontwikkelingen in het strafrechtelijk onderzoek bleef nieuws omtrent dit onderzoek uit. De enige conclusie die hieruit kan worden getrokken is niet dat dhr, K.(...) geen interesse had in de opvolging van deze moord, maar aan deze zaak door het openbaar ministerie simpelweg geen enkel gevolg werd gegeven.

2.

Daarnaast vermeldt de Commissaris-generaal ook de hooggeplaatste familieleden van dhr. K.(...) die hij niet contacteerde; het tegenargument van dhr. K.(...) dat hij de veiligheid van zijn familie niet in gevaar wou brengen wordt manifest van tafel geveegd met het weinig zeggende "deze uitleg is niet afdoende", Blijkbaar heeft de Commissarisgeneraal niet de nodige aandacht besteed aan de veiligheidssituatie in Ingoesjetië waar zelfs de president van deze deelrepubliek niet gespaard wordt van aanslagen.

(VERRAEST, 1., *Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 8*): het "hooggeplaatste familielid" van dhr. K.(...) betrof slechts een viceminister van landbouw. (cfr. gehoorverslag dd. 22,08.2011 blz. 9)

3.

Tenslotte maakt de Commissaris-generaal een manifeste inschattingfout door te stellen dat dhr. K.(...) steeds over de mogelijkheid beschikte naar lokale politiediensten of plaatselijke mensenrechtenorganisaties te stappen; dergelijke stelling houdt onvoldoende rekening met de concrete situatie van dhr. K.(...). De macht van de lokale politiediensten tegenover de FSB kan overigens alleen maar als manifest ontoereikend worden gezien; dit blijkt overigens opnieuw uit de stukken voorgelegd door de Commissaris-generaal waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de speciale operaties opgezet voor de "uitschakeling" van verdachten achter een dicht cordon plaatsvonden waar geen lokale politiemedewerkers worden toegelaten. (VERRAEST, 1., *Subject Related Briefing: Ingoesjetië. Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, blz. 29*) De loutere mogelijkheid om een klacht neer te leggen biedt uiteraard geen adequate bescherming tegen een onverwachte aanslag; m.a.w.. hoe performant de plaatselijke autoriteiten ook zouden kunnen optreden, quod non in casu, een a posteriori politieoptreden biedt niet de vereiste bescherming. De mogelijkheid om klacht neer te leggen en om desgevallend een strafrechtelijke veroordeling te bekomen tegen zijn belagers, komt m.a.w., te laat en biedt geen zekere bescherming. Enkel de fysieke vlucht van verzoekster en haar echtgenoot kan een zekere bescherming bieden tegen aanvallen, reden uiteraard waarom hij ook effectief de vlucht genomen heeft.

iv. Nopens de afgelegde reisroute

De Commissaris-generaal stelt dat dhr. K.(...) belangrijke details omtrent de door hem gevolgde reisroute niet kon opnoemen. Opnieuw dient te worden verwezen naar liet gehoorverslag dd. 20.06.2011 (blz. 10-11) waaruit blijkt dat de echtgenoot van verzoekster wel degelijk in staat is aanzienlijke details van zijn reisroute op te noemen; hier en daar bleek hij inderdaad enkele details niet te kunnen benoemen, door op basis van dergelijke louter menselijke vergetelheden kan niet tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas worden geconcludeerd. Daarnaast merkt de Commissaris-generaal ook op dat, ondanks dhr. K.(...) vreesde voor de autoriteiten, reisde door de Russische Federatie met zijn eigen paspoort; dhr. K.(...) brengt hier tegenin dat er voor hem geen alternatief bestond. Het nemen van zulk risico ondersteunt de geloofwaardigheid van zijn vrees, en die van verzoekster."

2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). Hoewel verzoeker geen geschonden geachte rechtsregel of –beginsel heeft vermeld, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar "middel" inhoudelijke kritiek levert op de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing zodat het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld dient te worden.

2.3. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt verwezen naar de beslissing die ten aanzien van verzoeksters echtgenoot werd genomen, aangezien de asielaanvraag van verzoekster gebaseerd is op dezelfde motieven als deze van haar echtgenoot. In die beslissing wordt vooreerst gewezen op de noodzaak aan een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming, gelet op de complexe situatie in Ingoesjetië. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot werden geweigerd door het Commissariaat-generaal omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij omwille van het uiten van kritiek en het beschuldigen van betrokkenheid van de overheidsdiensten bij de moord op zijn Noord-Ossetische collega's werd opgepakt en geslagen. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeksters echtgenoot verklaarde dat hij werd ondervraagd door het parket en daarna mocht beschikken en de maanden na zijn verhoor geen problemen had. Daarnaast merkt de commissaris-generaal op dat de andere collega's met kritiek nooit problemen of moeilijkheden hebben gehad omwille van het uiten van hun mening. Tenslotte blijkt de echtgenoot van verzoekster niet te weten waarom hij werd opgepakt. De link tussen zijn problemen en het uiten van kritiek is dus louter een vermoeden, zo stelt het Commissariaat-generaal vast. In de bestreden beslissing wordt tevens gesteld dat verzoeksters echtgenoot gedurende drie jaar niets ondernam om deze aanvallen te melden, noch om uit te zoeken waarom hij werd geïsoleerd of om na te gaan welke bescherming hij kon krijgen tegen deze aanvallen, terwijl hij familieleden heeft die werkzaam zijn bij de autoriteiten en die hem zouden helpen om meer informatie en bescherming te krijgen. Bovendien blijkt dat de echtgenoot van verzoekster tot augustus 2009 werkzaam was bij een overheidsdienst en hij daar geen problemen had bij de uitoefening van zijn werk. Vervolgens stelt het Commissariaat-generaal vast dat verzoeksters echtgenoot weinig wist te vertellen over de zaak waarop hij kritiek had geleverd. Tenslotte wordt er in de bestreden beslissing op

gewezen dat hij probleemloos met zijn binnenlands paspoort kon rondreizen. Met betrekking tot de hersenbloeding en geheugenmoeilijkheden, stelt de commissaris-generaal vast dat de geheugenproblemen niet gestaafd worden door de medische attesten die verzoeksters echtgenoot heeft voorgelegd. Volledigheidshalve wordt in de beslissing vermeld dat de reisroute, zoals die door verzoeksters echtgenoot werd verklaard, niet aannemelijk is. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet), leidt het Commissariaat-generaal uit informatie af dat de situatie voor burgers in Ingoesjetië niet van dien aard is dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421). Verzoeksters echtgenoot verklaart dat hij vier maal werd opgepakt, meegenomen en geslagen door onbekende personen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster meer dan een half jaar na haar echtgenoot haar land van herkomst verliet omdat hun woning sinds zijn vertrek “ongeveer 3 keer” door mannen in uniform werd bezocht (Stuk 4, gehoorverslag CGVS 20/10/2011, p. 3-4). Verzoekster wist echter niet wie die geüniformeerde mannen waren en wist evenmin waarom zij op zoek waren naar haar man of haar oudste zoon en baseert zich op dit punt enkel op vermoedens (*Ibid.*, p. 5). Verzoekster vermoedt dat haar zoon werd gezocht omdat haar echtgenoot de autoriteiten verdacht van de moord die in 2007 op diens collega's werd gepleegd (*Ibid.*, p. 5-7). In haar verzoekschrift tracht verzoekster op “indirecte” wijze aan te tonen dat het feit dat haar echtgenoot opgeroepen werd voor verhoor door een onderzoeksrechter, twee dagen na het uiten van deze kritiek en de herhaalde nieuwe oproepingen, erop wijst dat er een verband bestaat tussen de aanvallen en de kritiek die haar echtgenoot heeft geuit. De Raad stelt echter vast dat verzoeksters echtgenoot geen problemen had in de maanden na zijn verhoor. Hij werd ook meteen vrijgelaten. Pas in februari 2008, drie maanden nadien, werd hij opgepakt en geslagen. De twee overige convocaties, die trouwens niet werden voorgelegd en waarvan het dus niet vaststaat of deze effectief bestaan, zouden in april 2008 opgestuurd zijn (AD echtgenoot, stuk 12, gehoorverslag CGVS 11/05/2011, p. 7). De redenering dat de legale middelen werden uitgeput, zodat men overschakelde naar niet-legale middelen, wordt door verzoekster geenszins gestaafd en is onlogisch. Verzoeksters echtgenoot werd immers geconvoceerd, ondervraagd, vrijgelaten, en zou nadien – *nota bene* twee maanden na de eerste aanval – in april en mei opnieuw convocaties hebben ontvangen voor verdere ondervragingen. De twee eerstvolgende aanvallen zouden dan een ruime tijd na het ontvangen van deze convocaties hebben plaatsgevonden, namelijk augustus en januari. Er kan geen link worden gelegd tussen de convocaties en de aanvallen omwille van het tijdsverloop, het feit dat deze link enkel berust op blote beweringen en tenslotte het feit dat verzoekster en haar echtgenoot geen problemen hebben gekend na de eerste ondervraging. Er dient ook nogmaals te worden gewezen op het feit dat de echtgenoot van verzoekster meteen werd vrijgelaten na dit verhoor. Aangezien verzoekster op loutere vermoedens van een link met de problemen van haar echtgenoot na geen enkele reden kan opgeven waarom haar oudste zoon bijna vier jaar na datum nog zou worden belaagd, wordt de *nexus* met het Vluchtelingenverdrag niet aannemelijk geacht. Deze vaststelling volstaat op grond van het devolutief karakter van het beroep om verzoekster de vluchtelingenstatus te weigeren. Het betoog van verzoekster over de plegers van de vervolgingsfeiten of het bewijs ervan, het uitblijven van repercussies op het werk van haar echtgenoot en de vermeende desinteresse is bijgevolg niet langer relevant.

2.5. Internationale bescherming kan verder slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil inroepen. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Uit het administratief dossier van verzoeksters echtgenoot blijkt dat deze naar aanleiding van zijn problemen geen enkele poging heeft ondernomen om deze aanvallen te melden of om uit te zoeken welke bescherming hij kon krijgen (AD echtgenoot, stuk 9, gehoorverslag CGVS II 20/06/2011, p. 9; stuk 4, gehoorverslag CGVS III 22/08/2011, p. 8). Verzoekster zelf maakt evenmin aannemelijk dat zij hiertoe een poging heeft ondernomen. In haar verzoekschrift tracht verzoekster dit verzuim te vergoelijken door te verwijzen naar

de “concrete situatie in Ingoesjetië” en naar de aangevoerde feiten en door te stellen dat de onderzoeksrechter “overduidelijk” corrupt was. Dit kan niet worden aangenomen, aangezien haar echtgenoot enkel werd ondervraagd, niet werd mishandeld en erna werd vrijgelaten. De algemene situatie in Ingoesjetië kan ook geen verklaring bieden waarom verzoekster en bij uitstek haar echtgenoot geen hulp heeft ingeschakeld naar aanleiding van de problemen. Door te verwijzen naar de Subject Related Briefing om aan te tonen dat de lokale politie geen macht heeft over de FSB, maakt zij niet aannemelijk dat zij concrete stappen heeft gezet om bescherming te bekomen. Het verzuim van verzoekster om een poging te ondernemen een beroep te doen op de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden maakt dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Wat de beoordeling betreft van de actuele situatie in Ingoesjetië in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, treedt de Raad verzoekster bij waar ze stelt dat de toestand in Ingoesjetië erg gespannen is. In de inleidende paragraaf van de bestreden beslissing wordt dit overigens bevestigd. Aan het administratief dossier werd door de commissaris-generaal objectieve informatie toegevoegd waarin onder andere wordt benadrukt dat niet alle incidenten aan het conflict kunnen worden gelieerd en dat het vaak om gemaskeerde criminele feiten gaat. Ook door MSF wordt gesteld dat er geen oorlog aan de gang is in Ingoesjetië (stuk 17, Landeninformatie, SRB Ingoesjetië, Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, 11 januari 2011, p. 10). Op grond van deze overwegingen gaat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins onredelijk te werk door op grond van het geheel van de informatie te besluiten dat er actueel in Ingoesjetië geen sprake is van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*” zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete gegevens aan die aannemelijk maken dat er wel degelijk een internationaal of binnenlands gewapend conflict woedt in Ingoesjetië waardoor zij het standpunt van de commissaris-generaal kan weerleggen.

2.7. Verzoeksters opmerkingen in verband met de reisroute en gebrek aan interesse zijn niet van dien aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat het beroep tegen de weigeringsbeslissing van haar echtgenoot door de Raad werd verworpen op 21 november 2011 (RvV 21 november 2011, nr. 70 277). De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN